

Sygn. akt V CZ 80/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko F. B.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 stycznia 2013 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Okręgowego

z dnia 20 marca 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i wniosek o zasądzenie kosztów procesu za instancję odwoławczą ponad 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł przekazuje do ponownego rozstrzygnięcia Sądowi Okręgowemu, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie II wyroku z dnia 20 marca 2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej F. B. na rzecz Gminy W. kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

W lapidarnym uzasadnieniu wskazano jedynie, że o kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c.

Postanowienie to pozwana zaskarżyła zażaleniem w części zasądzającej koszty ponad kwotę 360 zł, zarzucając naruszenie art. 98 i 99 k.p.c. w związku z § 9 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz poniesienia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) i wniosła o zmianę postanowienia w tej części oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

W myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zaskarżone w niniejszej sprawie postanowienie zawiera jedynie lakoniczną argumentację prawną z odwołaniem się wyłącznie do art. 98 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., bez wskazania szczegółowych przepisów, które pozwoliłyby na wyliczenie i określenie rozmiaru kosztów poniesionych przez strony w postępowaniu apelacyjnym (w szczególności kosztów zastępstwa procesowego) oraz wysokości kosztów przypadających na każdą ze stron, które można jedynie domniemywać. Powyższe uniemożliwia dokonanie oceny czy prawidłowo zastosowano art. 98 k.p.c.

Z tych względów postanowienie należało uchylić w zaskarżonej części na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i wniosek o zasądzenie

kosztów postępowania apelacyjnego przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawione zostało końcowemu rozstrzygnięciu na podstawie art. 108 § 2 w związku z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.